

Sygn. akt XII C 666 / 19

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu XII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia SO Krzysztof Rudnicki**

Protokolant: **Piotr Józwik**

po rozpoznaniu w dniu 22.11.2019 r.

we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Banku S.A. w W.**

przeciwko **J. P. i A. P.**

o zapłatę 107 489, 55 zł

oddala powództwo.

XII C 666 / 19

UZASADNIENIE

(...) Bank S.A. w W. w dniu 02.07.2019 r. wystąpił w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie od pozwanych solidarnie J. P. i A. P. 107 489, 55 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że w dniu 14.12.2015 r. pozwani zaciągnęli zobowiązanie wobec powoda – pomiędzy stronami została zawarta umowa pożyczki nr (...). Na podstawie wymienionej umowy pozwani zobowiązali się m.in. do terminowej spłaty określonej sumy pieniężnej na rzecz powoda. W związku z nienależytym wykonywaniem przez pozwanych zaciągniętego zobowiązania umownego (brak terminowego regulowania wpłat) skutkujących naruszeniem warunków w/w umowy, zadłużenie powstałe na tle jej realizacji w dniu 12.06.2019 r. zostało postawione w stan pełnej wymagalności. Pismem z dnia 14.06.2019 r. pozwani zostali wezwani do spłaty wymagalnego zadłużenia pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Jako że wezwanie do zapłaty nie odniosło oczekiwanego skutku, gdyż zadłużenie nie zostało przez pozwanych spłacone, powód podjął decyzję o konieczności wystąpienia przeciwko pozwanym z powództwem o zapłatę. Na potrzebę powództwa działając w oparciu o art. 95 ust. 1 prawa bankowego powód w dniu 02.07.2019 r. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych banku nr (...). W treści rzeczzonego dokumentu wskazana została wysokość oraz struktura zadłużenia ciężącego na pozwanych z tytułu zawarcia oznaczonej umowy, jak również sprecyzowane i podane zostały szczegółowe wyliczenia należności odsetkowych, stanowiących element tego zadłużenia.

Powód podał, że na objętą pozwem kwotę 107 489, 55 zł składają się następujące należności:

1. niespłacony kapitał w kwocie 103 635, 46 zł,

2. odsetki umowne w kwocie 3 070 zł,
3. odsetki umowne za opóźnienie w kwocie 784, 09 zł,
4. opłaty umowne w kwocie 0 zł.

Postanowieniem z dnia 19.07.2019 r., VI Nc-e 1191875/19, referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin - Zachód w Lublinie przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu, w następstwie stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Pozwani nie stawili się na rozprawę, nie złożyli odpowiedzi na pozew oraz nie przedstawili stanowiska w sprawie w inny sposób.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie mogło zostać uwzględnione, nawet mimo wydania w sprawie wyroku zaocznego.

Zgodnie z art. 339 § 1 kpc, jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo pomimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. Pozwani – prawidłowo zawiadomieni o terminie rozprawy w trybie art. 139 § 1 kpc – nie stawili się na rozprawę ani nie zajęli stanowiska w formie pisma procesowego.

Zgodnie z art. 221 kpc pozwany nie może odmówić wdania się w sposób co do istoty sprawy, chociaż wniósł zarzuty formalne. Brak odniesienia się pozwanego do przedmiotu sprawy oznacza bierną podstawę procesową, co skutkuje z mocy art. 339 § 1 kpc wydaniem w sprawie wyroku zaocznego.

Zgodnie z art. 339 § 2 kpc w takim wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Sąd doszedł do przekonania, iż w okolicznościach tej sprawy, z uwzględnieniem jej przebiegu i czynności podjętych, a przede wszystkim niepodjętych przez pełnomocnika powoda, zachodzą istotne wątpliwości co do zasadności żądania pozwu.

Po przekazaniu sprawy z Sądu Rejonowego Lublin - Zachód pełnomocnik powoda został wezwany do usunięcia braków formalnych pozwu i usunął te braki, tj. uiszczył opłatę oraz wykazał umocowanie do reprezentowania powoda.

Pełnomocnik powoda nie uzupełnił natomiast pozwu o dokumenty mające stanowić podstawę wykazania roszczenia.

W pozwie z dnia 02.07.2019 r. pełnomocnik powoda wskazał listę dowodów, na której znajdowały się: umowa pożyczki z dnia 14.12.2015 r., r., wyciąg z ksiąg bankowych z dnia 02.07.2019 r. wezwanie do zapłaty z dnia 14.06.2019 r. wraz z pocztowym potwierdzeniem nadania.

Do dnia rozprawy pełnomocnik powoda nie złożył wymienionych dokumentów. Tym samym przedstawienie stanowiska procesowego powoda ograniczyło się wyłącznie do podniesienia twierdzeń co do pewnych okoliczności faktycznych, bez poparcia ich jakimkolwiek materiałem dowodowym.

Zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Normie tej w warstwie procesowej odpowiadają art. 3 kpc, wedle którego strony zobowiązane są przedstawiać dowody, oraz art. 232 kpc, stanowiący, że strony zobowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

W imieniu powoda z pozwem wystąpił zawodowy pełnomocnik, który powinien być świadomy zasad prowadzenia procesu cywilnego i występowania w nim w charakterze strony. Sąd w składzie rozpoznającym sprawę uważa, że powód jako zastępowany przez zawodowego pełnomocnika powinien wykazać się należyłą aktywnością dowodową i w

zakresie dowodów z dokumentów powinien je należycie zaofiarować i przedłożyć sądowi. Przedstawienie dowodów w rozumieniu art. 3 i 232 kpc oznacza w wypadku osobowych źródeł dowodowych należyte ich oznaczenie, tj. wskazanie imion, nazwisk i adresów świadków, a w przypadku dowodów z dokumentów po prostu ich złożenie do akt sprawy w załączeniu do pisma procesowego albo podczas rozprawy. Powód tego nie uczynił.

Jak wskazał Sąd Okręgowy w Warszawie w uzasadnieniu postanowienia z dnia 03.06.2016 r., XXIII Gz 524/16, w interesie powoda leży uzupełnienie wcześniej złożonego wcześniej pozwu przez dołączenie wymienionych w nim dowodów w celu osiągnięcia celu procesu w postaci uwzględnienia powództwa. Powód powinien dołączyć wskazane wcześniej dowody, mając na względzie skutki procesowe wynikające z tzw. ciężaru wspierania postępowania (art. 6 § 2 kpc) i sankcje przewidziane w art. 207 i 217 kpc, których stosowanie wiąże się z rygorem pomijania spóźnionych twierdzeń i dowodów oraz konsekwencje związane z nieudowodnieniem swoich twierdzeń w postaci oddalenia powództwa.

Trzeba zwrócić uwagę, że w ramach dokonanej w 2013 r. nowelizacji art. 505³⁷ kpc po przekazaniu sprawy z sądu elektronicznego sąd właściwy według zasady ogólnych kieruje do powoda jedynie wezwaniem do usunięcia braków pozwu o charakterze ściśle formalnym – wykazania umocowania i uiszczenia brakującej opłaty – pod rygorem umorzenia postępowania. Ustawodawca zrezygnował z wzywania do uzupełnienia pozwu przez złożenie wymienionych w nim dokumentów pod tym samym rygorem. Oznacza to, że brak załączników do pozwu utracił charakter braku formalnego skutkującego umorzeniem postępowania w sprawie. Dowody mające stanowić załączniki do pozwu powód może złożyć wraz z pismem usuwającym braki formalne w trybie art. 505³⁷ kpc, wraz z innym pismem procesowym albo na rozprawie, jednakże pod znacznie dalej idącym i istotniejszym rygorem – oddalenia powództwa.

Pełnomocnik powodowego Banku nie wykorzystał wskazanych możliwości. Nie złożył dokumentów wymienionych w pozwie jako załączniki i dowody ani w piśmie uzupełniającym pozew ani później w formie pisma procesowego ani na rozprawie w dniu 22.11.2019 r. Zaniechanie to może skutkować wobec powoda wyłącznie negatywnie, niezależnie od postawy procesowej pozwanych.

W ocenie Sądu Okręgowego nawet w ramach wyrokowania zaocznego i przy uwzględnieniu dyspozycji art. 339 § 2 kpc nie jest wystarczające samo przywołanie twierdzeń co do okoliczności faktycznych – w taki sposób, jak to zostało w pozwie przedstawione. Pozew został sformułowany hasłowo, powód nie sprecyzował wielu istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności. Nie wskazał, w jakiej wysokości i na jaki okres została pozwany udzielona pożyczka. Nie wiadomo, czy kapitał w kwocie 107 489, 55 zł to kapitał pierwotny czy też pozostały do spłaty po uiszczeniu którejkolwiek z rat. Nie wiadomo, na jakiej podstawie zadłużenie stało się wymagalne w dniu 12.06.2019 r. Nie wiadomo, w jaki sposób zostały naliczone odsetki umowne – powód przedstawił w pozwie jedynie wyliczenie odsetek za opóźnienie.

Powód wyraźnie wskazał w pozwie, że wysokość oraz struktura zadłużenia, a także szczegółowe wyliczenie odsetek, zostały przedstawione w wyciągu z ksiąg rachunkowych banku mającym stanowić załącznik do pozwu. Tego dokumentu – mającego w sprawie istotne znaczenie – Sąd również nie otrzymał.

W tej sytuacji należy zakwestionować postrzeganie uwiarygodnienia twierdzeń pozwu co do istnienia i wysokości zobowiązania pozwanego wobec powoda jako wystarczającego w rozumieniu art. 339 § 2 kpc.

Sąd Okręgowy konsekwentnie wyraża prezentowane stanowisko, podobnie jak we wcześniejszych sprawach z udziałem powodowego Banku (XII C 1405/18, XII C 34/19, XII C 448/19).

Powyższy wniosek prowadzi do oddalenia powództwa, o czym Sąd orzekł w sentencji wyroku zaocznego.